

Odder Frimenighed

Cellegruppeoplæg efteråret 2003

Cellegruppeoplægget tager udgangspunkt i første del af menighedens mission
– nemlig **Mødested** og i første punkt under dette punkt:

Mødested mellem Gud og mennesker

Hvordan og hvor er mødestedet mellem himmel og jord? Hvordan kommer jeg som menneske i kontakt med Gud? Hvad siger Bibelen om menneskers erfaring af mødet med Gud?
Det er nogle af de spørgsmål, som der tages fat på.

Materialet indeholder 4 oplæg. Hvert oplæg dækker en aften (eller hvordan I nu får det til at passe)
Til hver aften er der spørgsmål som samtalen kan tage afsæt i.

Oplæg nr. 1

Mødet med den usynlige Gud !

Oplæg nr. 2

Et møde mellem Gud og mig ?

Oplæg nr. 3

Mødested med Gud i praksis !

Oplæg nr. 4

At værne om mødestedet med Gud !

God fornøjelse !! Mie

Odder Frimenigheds Mission (OFM ønsker at være)

Mødested – et åbent forum
- Mellem Gud og mennesker
- Menneske til menneske
- Mellem generationer
- Mellem menighed og lokalsamfund

Fællesskab – med Kristus i centrum
- Åbent
- Relevant
- Favnende
- Forpligtende

Mesterlære – vi står altid i lære
- I tilbedelse, så Gud får ære
- I discipelskab, så vore liv forvandles
- I tjeneste, så Guds kærlighed bliver konkret
- I mission, så den kristne tro formidles og leves

Litteraturliste – bøger om fællesskab med Gud, om tro og tvivl m.m.

Philip Yancey: "Den Gud jeg ikke kendte"

Morten Munch: "Bønnen"

Wilfrid Stinissen: "Natten er mit lys"

Morten Munch og Peter Dyhr: "Jagten på Guds nærhed"

(eller Richard Foster: "Celebration of Discipline")

Vision for Odder Frimenighed: At mennesker i Odder møder Gud, nyskabes og forvandles, bliver en del af det kristne fællesskab og udrustes til tjeneste og mission, som udtrykt i Kærlighedsbuddet og Missionsbefalingen.

Oplæg nr. 1

Mødet med den synlige Gud !

Joh. 7, 17. Jesus taler om det at erfare Gud.

Mødet med en usynlig Gud

Gud er ånd og dermed usynlig. (Joh.4,24) Hvordan kan vi kende en usynlig Gud – endsige have en relation til ham – mødes med ham? Alle relationer, usynlige (mennesket til Gud) såvel som synlige (mødet menneske til menneske), afhænger af tro og troshandlinger. Vi må tro, at mennesker og ting er til, og at de er, hvad de udgiver sig for at være. Vi må tro på, at vores opfattelse af verden er rigtig, og at mennesker ikke vil narre eller bedrage os - for vi kan ikke vide det med sikkerhed. Alle relationer indeholder en vis form for uvished. Det kræver tro men er også med til at bevare det gådefulde i forholdet.

Vi tror på synlige relationer (på ægtefællen, på bageren, på vennerne), og handler ud fra denne tro. Vores relation til en usynlig Gud kræver ligesom disse relationer, at vi handler i tro. Vi kommer aldrig til at kunne bevise Gud eller have fuld sikkerhed for hans eksistens endsige forstå ham fuldt ud. Vi er mennesker – Gud er Gud. Men vi tror Gud er til. *”Tro er fast tillid til det, der håbes på, overbevisning om det, der ikke ser”* siger Bibelen (Heb. 11,1).

Men hvad med Jesus? Gud blev menneske i Jesus, og viste os, hvem Gud er. Men Jesus var underlagt menneskelige vilkår, og er nu hos Faderen og usynlig for os. Vores forhold til Gud må bæres af tro.

Tros-handlinger

Vi tror, at Gud er til! Vi tror, at Gud er den kærlige og omsorgsfulde Gud, Han siger, Han er. Vi tror, at vi er Hans elskede børn. Ligesom vores tro i andre relationer kommer til udtryk gennem handling – kommer vores tro på Gud også til udtryk gennem troshandlinger. Ud fra troen på Gud handler vi, når vi beder, priser Gud, går i kirke eller tjener. Derfor hedder det også, at det er gennem at gøre Guds vilje, at vi erfarer, om læren er fra Gud (Joh. 7,17). Kun gennem at handle ud fra Guds nærvær som en realitet lærer vi mere om, hvem Gud er. Kun ved at have fællesskab med Gud erfarer vi hans omsorg og kærlighed til os. Ved fællesskab med Gud sker der desuden det helt fantastiske, at vi bliver mere som Gud selv. Fællesskabet smitter så at sige af på os – så vi kommer til at bære mere af Guds væsen i os. (Heb. 2 Kor. 3, 17-18)

Spørgsmål:

1. Tal om, hvordan alle vore relationer kræver tro og troshandlinger.
2. Hvor oplever du, at din relation Gud kommer mest til udtryk?
3. Hvilke sider af Guds væsen finder du det sværest at tro på. Hvilken troshandling kan du gøre på dette område – for at erfares Gud netop der?
4. Hvordan kan vi hjælpe hinanden i vores trosvandring?

Spiritualitet

Menneskets fællesskab med Gud eller mødet med Gud (som altid sker i ånd = spiritus) kaldes også for menneskets spiritualitet – nemlig menneskets åndelighed. Det betegner den måde hvorpå mødet sker.

Spiritualitet har altså både en indre og ydre side. Den kan aldrig kun være ydre – da Gud nødvendigvis må mødes i den åndelige verden/usynlige verden – da Gud er ånd. Men spiritualitet kan heller aldrig kun være indre – da vi jo til hver en tid befinder os i den synlige verden, på et bestemt sted, til en bestemt tid – også når vi møder Gud.

Vision for Odder Frimenighed: At mennesker i Odder møder Gud, nyskabes og forvandles, bliver en del af det kristne fællesskab og udrustes til tjeneste og mission, som udtrykt i Kærlighedsbuddet og Missionsbefalingen.

Oplæg nr. 2

Et møde mellem Gud og mig ?

Joh. 4, 19- 26. Den samaritanske kvinde spørger efter et mødested med Gud.

Hvor kan man møde Gud?

Jesus møder en samaritanske kvinde, og starter en samtale med hende. (læs evt. hele beretningen Joh. 4,1- 42) Det viser sig at kvinden længes efter kontakt med Gud – ham som kan give hende mening med livet og give hende kærlighed og nåde. Den samme længsel findes i hvert menneske – længslen efter Gud. Vi er skabt til fællesskab med Gud. (Præd. 3,11)

Kvinder spørger derfor Jesus om et mødested med Gud. Hvor er det? Er det på bjerget Gerizim (hvor samaritanernes helligdom var) eller i Jerusalem (hvor jødernes tempel stod). Jesus svarer, at det ikke handler om et sted, men om karakteren af mødet med Gud. Man kan møde Gud alle steder men det skal ske i ånd og sandhed. Mødet med Gud er ikke en materiel kommunikation, men en åndelig. Mødet kan aldrig blot være en ydre handling, men må nødvendigvis være et indre møde. Da Gud er ånd og dermed usynlig, skal der et åndeligt og usynligt møde til.

Åndelig kommunikation

Mennesker er ikke kun krop og sjæl (følelser, forstand, personlighed). Vi er også skabt som åndelige væsner – der besidder en medfødt mulighed for at kommunikere åndeligt med en åndelig Gud. Denne mulighed genoplives ved tro. Ved troen på Jesus og ved Guds Ånd vækkes evnen til at kommunikere åndeligt til live. (Joh. 16,12) og uden denne vækkelse er det umuligt at kommunikation med/kende Gud. Den vakte ånd i mennesker skaber mulighed for en indre og direkte vej til åndelig erkendelse – som ikke er afhængig af vores forstand, vore følelser eller vores legeme. Vi kan forstå og tro åndelige ting, selvom vi ikke har fuldstændige beviser. Denne åndelige vækkelse er så revolutionerende, at det også kaldes, at fødes på ny. (Joh. 3,1-8) Ved troen på Jesus kan vi kødelige mennesker altså have fællesskab med en åndelig Gud.

Hvordan sker det?

Gud kommer nær til os, når vi åbner vores liv for ham? Mødet med Gud sker ikke ved anstrengelse eller gode gerninger fra vores side, men ved at vi åbner os for Gud. I tro modtages det nye åndelige liv ved Helligånden. Det kan ikke altid mærkes, føles eller vejes (og så andre gange kan det) – men Gud har lovet, at han vil komme nær, når vi søger ham (Sl. 91,15). Mødet må ske i sandhed nemlig i ærlighed om hvem vi er og hvem Gud er. Åbenheden skal være sand og ærlig.

Det ydre udtryk i mødet med Gud

Jesus fortæller ikke kvinde, hvordan hendes møde med Gud skal foregå, men taler om karakteren af mødet. Jesus giver ikke nogle anvisninger på, om det er siddende, knælende eller liggende. Han siger ikke om, hvorvidt det skal forgå i naturen eller i en kirke. Han siger ikke om der skal være stilhed eller larm eller lovsang. Vi er meget forskellige som mennesker, derfor er vores form for mødested også forskelligt. Der hvor Guds ånd er, er der frihed – frihed i spiritualitetsformer og udtryk. Men karakteren af mødet med Gud er den samme for alle mennesker, nemlig ånd og sandhed.

Spørgsmål:

1. Hvor og hvordan øges din længsel efter Gud?
2. Hvordan kan vækkelse af ånden opleves?
3. Hvordan sker mødet med Gud i sandhed?

Vision for Odder Frimenighed: At mennesker i Odder møder Gud, nyskabes og forvandles, bliver en del af det kristne fællesskab og udrustes til tjeneste og mission, som udtrykt i Kærlighedsbuddet og Missionsbefalingen.

Oplæg nr. 3

Mødested med Gud i praksis!

Mat. 6,5-8 og Mat. 18,19-20. Disciplene undervises i bøn.

Mødet mellem Gud og mennesker sker åndeligt og dermed usynligt – i ånd og sandhed. Men der er også en synlig eller praktisk side ved mødet. Det kender vi fra relationer mellem mennesker. Jesus underviser disciplene i bøn. Bøn er en måde at kommunikere med Gud, et sted at mødes med Ham. Jesu undervisning fortæller noget om, hvor mødet med Gud kan ske.

Mødet er en relation ikke præstation

Bøn er ikke en præstation men en relation. Det er et møde med personen Gud. Farisæerne ville gøre bøn til en præstation, en fortjeneste, hvor Gud måtte svare på bøn på grund af farisæernes gode gerninger. (Mat, 6) Men derved gøres Gud til en automat. Mødet med Gud kan aldrig blive blot en ydre handling – der skal et egentligt møde til. For Gud er en (åndelig) person. Det handler altså ikke om bestemte ritualer eller som vores religiøse præstation.

Luk din dør – at møde Gud alene (Mat. 6,6)

Hvert menneske møder Gud alene. Din spiritualitet er en relation mellem dig og Gud. Luk din dør, siger Jesus. Det betyder, at der skal værnes om det personlige fællesskab med Gud. Den lukkede dør kan minde om det intime/sekshuelle i et ægteskab, hvor det alligevel er rarest, at døren er lukket. Sådan er der en side ved fællesskabet med Gud, der er personlig og intim. Den kræver ro, ensomhed og muligvis afsondrethed. Den lukkede dør er ment som en beskyttelse af dette fællesskab med Gud. Det private eller personlige mødested er der, hvor du alene søger Gud, lytter til hans ord til dig.

Det kristne fællesskab som mødested (Mat. 18,19-20)

Gud har sat os i et kristent fællesskab. Der sker noget særligt, når vi samles og åbner os for Guds nærvær. Gud lover os, at han selv vil være til stede midt blandt os. Disciplene bad og priste oftest Gud i fællesskab. I fællesskabet opmuntres vi i vores åndelige liv (Efe. 5,19-20) og deler vores erfaring af Gud. Gud knytter sit nærvær til det kristne fællesskab. (Efe. 5,25-28) Derfor er det kristne fællesskab det kollektive mødested, hvor vi møder Gud i fællesskab.

Forskellige former for spiritualitet.

Der findes et utal af måder at udøve spiritualitet på. Der er bøn, stilhed, naturoplevelser, lovsang i forskellige former, ritualer af forskellige slags, faste, bibellæsning, tjeneste og kreativ udfoldelse m.m. (traditionelt samlet i de klassiske åndelige discipliner: Meditation, bøn, faste, studie, enkelthed, ensomhed, underordelse, tjeneste, bekendelse, tilbedelse, vejledning og fest) Dertil kommer, at hvert enkelt menneske erfarer Gud forskelligt. Gud møder hver af os forskelligt, på den måde som vi bedst griber hans nærvær. Det er vigtigt, at vi giver plads til vore forskelligheder – for det gør Gud.

Spørgsmål:

1. Hvordan oplever du det personlige og intime møde med Gud?
2. Hvordan oplever du mødet med Gud i vores fællesskab (cellegruppen/gudstjenesten m.m.)?
3. Hvordan bliver der bedst balance mellem det intime møde og det kollektive møde med Gud?
4. Hvilken form for spiritualitet trives du bedst med? Hvor er du bedst tilpas og åbner dig mest for Gud?

Vision for Odder Frimenighed: *At mennesker i Odder møder Gud, nyskabes og forvandles, bliver en del af det kristne fællesskab og udrustes til tjeneste og mission, som udtrykt i Kærlighedsbuddet og Missionsbefalingen.*

Oplæg nr. 4

At værne om mødestedet med Gud.

Rom 12,11-12. Vi skal arbejde på vores frelse

Arbejd på vores frelse med frygt og bæven

Gud er usynlig men dog altid nærværende. I Gamle Testamente kaldes Jesus "Immanuel", som betyder "Gud med os". Gud er her sammen med os. Basis for vores hengivenhed til Gud er Guds egen hengivenhed til os. (Jak. 4,5) Vi kan elske Gud fordi han elskede os først. (1. Joh. 4,19) Vores ansvar er at åbne vore liv for Gud. Det lyder måske lidt for let, lidt for svævende og ukonkret. Men det kræver nu både mod, disciplin og håndgribelige tiltag at praktisere Guds nærvær. Bibelen taler om, at vi ikke skal tøve i vores iver men være brændende i ånden. (Rom 12,11-12) Iver og begejstring kommer ikke gennem at vi tjener Gud mere eller lever et renere liv – det er muligt, at det i sidste ende bliver resultatet – men iver og begejstring kommer af, at vi har fællesskab med Gud – oplever hans omsorg og kærlighed til os, hans mål og plan for os. Det sker, når vi gennem troshandlinger – forskellige former for spiritualitet – praktiserer at Gud er en nærværende Gud. I vores menneskelige selvoptagethed og fokus på jordiske ting (og ikke mindst i vores fortravlede tid) skal der en viljesbeslutning til for at give tid og rum for fællesskab med Gud. Hver søndag morgen når vækkeuret ringer eller hver gang vi alligevel beder før maden trods protester eller hver gang der sættes tid af til stilhed, så praktiserer vi, at Gud er en nærværende Gud. Men det kræver vilje og disciplin at gøre det. Måske er det derfor, at vi kalder det: "at tage en beslutning om at følge Jesus". Bibelen siger, at vi skal arbejde med frygt og bæven på vores frelse (Fil 2,12-16). Den ene side af dette arbejde er at skabe plads for Gud i vores liv og åbne os for ham - i ånd og sandhed, den anden at være lydige overfor det Gud taler til os.

Værn om dit mødested med Gud

Det kan være en god ide at bruge noget tid på at udforske, hvor og hvordan dit personlige allerbedste mødested med Gud er. Hvor oplever du hans nærvær stærkest? Måske er det endda tid til at prøve noget nyt – del jeres gode erfaringer med hinanden.

Det er også værd at udforske, hvad der egentlig opflammer din iver for Gud og gør din ånd brændende. Hvad "tænder" dig for Gudsriget? Når du har overvejet og muligvis fundet svaret; så gør det noget mere! Bibelen spørger os ikke, om vi har lyst til at være brændende i ånden – men byder os at være det! Det er også meget mere levende, sjovere og lidt mere riski!

Tage skridt ud i den personlige spiritualitet

Tro er tro, fordi det ikke kan bevises – fordi det er forbundet med usikkerhed. Men troen på Gud giver både frihed, livsglæde og håb – alene fordi Gud er den, han er, og fordi han er nær. Så - hvad med at tage et skridt ud i den personlige spiritualitet? - enten et nyt skridt eller et velkendt men større skridt. Det er ikke sikkert det føles bedre – og så igen, måske gør det – men det er ikke vigtigst. Det vigtigste er at praktisere at Gud er en levende, nærværende Gud, som elsker og frelser os. Derfor fortjener Han vores tak, ja vore liv.

Spørgsmål:

1. Hvordan kan vi hjælpe hinanden til at prioritere tid med Gud?
2. Hvad opflammer din iver og gør din tro brændende?
3. Hvilke skridt kunne du tage for at fremme din personlige spiritualitet?

Vision for Odder Frimenighed: At mennesker i Odder møder Gud, nyskabes og forvandles, bliver en del af det kristne fællesskab og udrustes til tjeneste og mission, som udtrykt i Kærlighedsbuddet og Missionsbefalingen.